

Iz Ljubljane. Včeraj je prišlo slov. berilo za 5. gimnazialni razred v Ljubljano v bukvarnico gosp. Giontini-ta. — Za gotovo se sliši, da gosp. L. Jugovic, nekdanj feldvebelj pri našem regimentu in poslednji čas posestnik gradiča Rosenbüchel pri Ljubljani, je sedaj major v armadi Omer-pašatovi na Turškem.

Novičar iz mnogih krajev.

19. dan t. m. se je presvtili cesar spet v Munakovo podal praznovat ta teden 16. rojstni dan svitile svoje zaročnice. — Po naj višjem ukazu se je v Terstu, Reki in Senju nakupilo 10.000 vag. koruze in 1390 vag. ječmena in peljalo v Bag, da se razdeli med uboge okrajncane Likanskega polka. — Slavni napolitanski doktor Landolfi, ki nek zna ozdraviti raka v 30 do 40 dneh brez operacije, pride te dni na Dunaj. Da bi pač to resnično bilo! Neprecenljiva dobrota bi bila ta znajdba za rod človeški. — Ker se vedno bolj razširjuje goveja kuga po spodnji Austrii, mora za vsako ptujo govedo, ki se žene skoz to deželo, lastnik pisano spričo imeti, da je zdrava, sicer zapade kazni. V Galiciji se kaznuje vsakdo s 50 do 100 fl., kdor zamolči, da ima bolno živinče v hlevu. — Ob Donavi miruje že več dni turško-rusovska vojska. Tista „velika vojska“ med Krajovo in Kalafatom je bila po poslednjih rovicah le „majhna bitka“ prednjih straž. Omer-paša je v Ruščuku. Število cele turške armade ob Donavi in v Azii znese sedaj 205.000 vojakov, katerih 45.000 stoji pri Vidinu in Kalafatu. Odkar je prišlo 3. kardelo rusovske armade v Moldavo in Vlahijo, so Rusi nek tako močni, da se ničesar ne bojé; ker pa je car sklical tudi začasno odpušene vojake (urlavbarje) celega carstva, se bo armada pomnožila še za 180.000 vojakov. Car rusovski je ukazal, da se knezu moldavskemu in vlaškem, ki sta odstopila od vladarstva, vsak mesec izplačuje po 1000 cekinov čakovine. Kot naj važnije novice se pa pripovedujete sledeče, namreč, da angležke in francozke vojne barke so se podale v černo morje, varovat turške luke napada Rusov, — in da je šah (vladár) perzijski na rusovsko stran stopil zoper Turke, — skozi Perzio pa je za Ruse tudi pot v izhodno Indio, kjer kraljujejo dosihmal Angleži, katerim tedaj ta primerljaj ne bo kaj všeč. O božiču se pričakuje na Dunaj iz Carigrada odgovor turške vlade na pismo, v katerem so se austrijska, angleška, francozka in pruska vlada še enkrat ponudile, z lepo konec storiti turško-rusovskemu razpertju tako, da bo na obé strani prav. Pripoveduje se, da je lord Palmerston za to iz ministerstva angležkega stopil, ker je bil z miroljubnimi prizadevami ministra Aberdeen-a navskriž. Naslednik Palmerstona še ni izvoljen. — Dan sv. Andrea je v spomin leta 1806, ko je osvojil Karagjorgje mesto Belgrad, v Serbii naj večji praznik; — v cerkvi se je ta dan molilo vselej tudi za cara rusovskega in sultana turškega, pokrovitelja serbske knežije; — letos pa se je molilo le za sultana, za cara pa ne; prijetli Rusov so razkačeni zapustili cerkev.

Svet večer.

Iz nemškega: »der Weihnachtsabend und die Rossdecke«.

Svet večer se približuje,
Z njim se bliža huda zima tud,
Zver se u berloge umakuje,
Da bi mogla mraz prestati hud.
Oj! en starček stoče v ječi pusti,
Trese se, da glas ne more 'z ustí,
Ker od ivja stene lesketajo,
Od sebe še hujsi mraz dajajo.

On zdaj vstane, od merzlotne gnan,
Ide v stanovanje svojga sina,
Od katerga bil je v ječo djan,
V grad prevzetnega Balduina.
Tukaj gleda — zlata vse leskeče,
Kamor oko pade, vse blišeče;
Od dišave poln je tudi zrak,
Raju je prelepi grad enak.

Starček vzame tukaj si en stol
In ga rine tiho k gorki peči,
Misli: tu bo za me, ki sim gol,
Več mi ni sterpeti v merzli ječi. —
Tak je malo časa posedel;
Še si udov dobro ni ugrél,
Kar njegov sin naglo prigromi
In na njega strašno zareži:

„Proč! proč! Kaj imate tukaj stati?“
„Al ne veste, da sim jez gospod,
„Ino da se ima spolnovati,
„Kar ukažem jez, povsod.
„Men' na svetu raste vert cveteč,
„Ali vi ste v njem mi tern boječ,
„Kdor je sedemdeset let živel,
„Al ni dosti že za jamo zrel?“

„Oj, sin! zmisli, da nocoj to noč,
„Izveličar nam je rojen bil,
„Kteri dobrim biva na pomoč,
„Kteri nas ljubit se je učil.
„Moj sin! vést ti mora očitati,
„Kak sim te darval to noč vsekrati,
„Ti pa meni tako zdaj vračujes,
„Za dobrote s hudim me plačujes.“

Ali le še hujsi sin prihaja,
Ker ga sivi starček tak učí,
Huda jeza trese ga in maja,
Kakor veter, ki zunaj bučí,
Zadnjič pa iztegne clo rokó,
Starčeka zagrabi za bradó,
Ter ga vleče, nezdušni barbar,
Kakor divjo zver, skoz vrata kar.

„Prizanesi!“ — kliče starček milo —
„Zapustiti hočem rad tvoj grad,
„Da b' ti tukaj vselej dobro bilo,
„Oj, usmili se me še enkrat!
„Al ne slišiš, kako burja piše,
„Tako ne prestanem zunaj hiše,
„Daj mi oblačilce saj toplo,
„Golega me sicer konec bo.“

„Ta dobrota naj se vam ne krati“,
Odgovori prevzetni Balduin,
Ravno hoče hlapeca poklicati.
Pride k njemu poslušaje mali sin.
„Sinek moj“ — mu Balduin velí —
„Hití v hlev, tam konjski koc leží,
„Skorej dober, vzemi ga ondukaj,
„In ga verzi temu starec tukaj!“

Sinek gré — al dolgo se mudí,
In prinese zadnjič koca pol.
S čudom oče praša in velí:
„Kdo je razpolovil koc tako?“ —
„Jez“ — odreče dete, k strahu vsem —
„Starček zadovoljin bo tud s tem,
„Uno pòlo bom pa hranil jaz,
„Kadar bote stari — bo za vas!“ —

Proti nebu starček oči dvigne,
In ta hip oberne se molčé,
S poterpljenjem se na pot vzdigne,
Ko berač sedaj iz grada gré.
In ko gré po poti, on zdihuje,
Govorjenje sinka premišluje. —
In čez trikrat deset let ta dan
Balduin je tak iz grada gnan.

Jož. Dernač.

Pogovori vredništva.

Gosp. J. L. v Ž.: „Nevena“ Vam priporočamo naj bolj; cena mu je bila dosihmal 5 fl. na leto s postovino vred.